

แบบฟอร์ม

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ชื่องานวิจัย: รูปแบบการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการเพิ่มผลผลิตอ้อยในเขตพื้นที่ภาคกลาง

คณะผู้วิจัย: 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชณี รูปหล่อ สังกัดคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ หัวหน้าโครงการ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

อ้อยเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ แต่ปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นคือ ต้นทุนการผลิตสูงเนื่องจากประสิทธิภาพในการผลิตต่ำขาดการจัดการที่ถูกต้องเหมาะสม คุณภาพไม่สม่ำเสมอ เกษตรกรส่วนใหญ่พึ่งพาธรรมชาติสูง และต้องประสบความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติจึงส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนได้พยายามนำเทคโนโลยีต่างๆเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น งานวิจัยนี้จะทำให้ทราบถึงแนวทางการผลิตอ้อยอย่างมีประสิทธิภาพโดยพิจารณาต้นทุนและผลผลิตต่อไร่ที่เกษตรกรได้รับ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1.ศึกษารูปแบบการใช้เทคโนโลยีการผลิตอ้อยของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย
- 2.วิเคราะห์ต้นทุนและผลผลิตที่เกษตรกรได้รับจากการปลูกอ้อยด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่
- 3.ค้นหาปัญหาของเกษตรกรจากการปลูกอ้อยด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่

3. วิธีดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสม คือ วิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 20 ราย ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้นำเกษตรกร อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้นำเกษตรกรจะนำไปวิเคราะห์ต้นทุนผลตอบแทนจากการปลูก ทั้งนี้สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนที่เป็นเงินสด

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า การปลูกอ้อยด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่จะทำให้ต้นทุนการผลิตรวมปีที่1-5 เฉลี่ยต่อไร่ คือ 13,870 บาท การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่จะทำให้เพิ่มผลผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ เทคโนโลยีระบบน้ำหยด ซึ่งจะทำให้เกษตรกรได้รับผลผลิตเพิ่มขึ้น ประหยัดแรงงาน และหากมีการจัดการที่ดีจะสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ถึง 8 รุ่น แม้จะทำให้เกิดต้นทุนจากการลงทุนสูง แต่ผลผลิตที่ได้รับก็คุ้มค่ากับการลงทุน

ผลผลิตรวมเฉลี่ยของเกษตรกรอยู่ที่ 15.67 ตัน/ไร่ ซึ่งถือว่าผลผลิตสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตอ้อยในระบบเดิมที่ไม่มีการวางระบบน้ำหยด

5. แนวทางการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

ประโยชน์เชิงวิชาการ – นำเสนอผลงานในงานประชุมวิชาการ หรือเผยแพร่ผลงานในวารสารวิชาการ

ประโยชน์เชิงพาณิชย์ – สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตอ้อยและลดต้นทุนการผลิตทำให้เกษตรกรผู้ใช้เทคโนโลยีใหม่มีความคุ้มค่าในการผลิตมากขึ้น

ประโยชน์เชิงนโยบาย – หน่วยงานเกษตรที่เกี่ยวข้องสามารถนำวิธีการปลูกอ้อยสมัยใหม่ไปปรับ/ทดลองใช้กับการปลูกพืชเศรษฐกิจตัวอื่นได้